

BANDA

CONCERT
EXTRAORDINARI

29 DE DESEMBRE
SALA 1 PAU CASALS

CONCERT DE CAP D'ANY

PANGEA. EL SO DE LA TERRA
BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

PROGRAMA DE MÀ

PANGEA

La música pot fer coses increïbles. Una és transportar-nos a llocs remots, fins i tot a llocs atrapats en temps pretèrits. Només cal obrir bé les orelles i deixar-se portar per sentir-nos, en qüestió de segons, en un desert ardent, o a la frondosa Amazònia, o als cims nevats d'una serralada. La música ens parla si sabem escoltar-la. També ens parla el nostre planeta, i hem d'obrir les orelles i el cor per poder escoltar-ne el lament. Pangea és això. Un cant a la diversitat cultural, un intent d'unir pobles i música, de fer arribar a l'ésser humà el missatge d'una Terra que albira espantada un futur incert.

1. OCEANIA

Tanqueu els ulls i deixeu que la vostra imaginació penetri en la immensitat de l'oceà com ho fan els raigs de llum a través de les seves aigües. Sense aigua, el nostre planeta no tindria vida, i és precisament als seus oceans on habita l'ésser animal més gran del món: la Gran Barrera de Corall. Durant milers d'anys, els esquelets de corall han format una muralla submarina que protegeix les costes d'Austràlia. La seva mida és tan gran que pot ser vista des de l'espai exterior, però està disminuint a causa del canvi climàtic. Deixeu-vos embolicar pels sons dels cargols de mar, missatgers de la profunditat marina, de la profunditat del nostre propi ésser.

2. LA XINA

En l'imaginari tradicional xinès, l'hivern s'agreuja i el clima és hostil. Tres plantes destaquen de la resta pel seu encant i resistència: el pi, el bambú i la prunera. El bambú acompanya la cultura xinesa des dels seus orígens, fa milers d'anys. Símbol d'integritat, elegància, puresa i modèstia,

és una de les plantes en què els xinesos es volen reencarnar: la seva profunda arrel simbolitza la persistència; la seva tija alta i recta, l'honor, i el seu interior, buit i net, la modèstia. Amb aquest material, sagrat per a la cultura xinesa, es fabriquen el *xiao* i l'*hulusi*. Aquests instruments llegendaris, que produeixen colors dolços i sedosos, han estat utilitzats pels músics xinesos com a pinzells amb què dibuixen subtils melodies.

3. NORD-AMÈRICA

«Petits i pacífics». Això és el que significa, literalment, el terme *hopi*, el nom del poble americà més antic del continent que ha arribat viu fins als nostres dies. Els hopi han conservat les seves llegendes gravades a la roca. Una ens parla de Kokopelli, déu de la fertilitat. Kokopelli fon la neu i porta l'anhelada primavera. La seva figura geperuda, amb antenes i tocant la flauta, abunda en els petroglifs que poblen moltes grutes del sud-oest d'Amèrica del Nord.

4. SUD-AMÈRICA

Si mirem detingudament un atlas, veiem que les siluetes d'Àfrica i Amèrica del Sud encaixen sorprenentment bé. De la mateixa manera, la música indígena americana es fon a la perfecció amb la qual els esclaus africans van portar al Nou Món. A escassos quaranta quilòmetres de les càlides platges del Carib colombià, els escarpats cims que habiten els koguí ofereixen un escenari gèlid i meravellós. Hi ressona el *kuisi*, un instrument construït amb elements de la natura, que posa veu a la cúmbia, i que va ser el protagonista més gran de les seves melodies fins a l'arribada de l'acordió.

5. ÀFRICA

Un crit esquinça el capvespre africà. És l'ànima de la *fula*, una flauta amb què el poble fulani fa segles que dibuixa melodies que l'acompanyen en el seu mode de vida, el que els porta a rebre la nit cada dia en un lloc diferent del dia anterior. Són el poble nòmada més gran del món i en la seva flauta humil però inquieta reflecteixen el seu esperit, fet d'una barreja de lluita i optimisme.

6. ARÀBIA

Després d'una llarga jornada de viatge, la caravana s'acomoda en un minúscul punt verd al mig de l'immens desert de sorra. El *xofar* anuncia l'arribada de la nit, mentre la desafiant *zurna* convida a ballar al voltant del foc. De manera gairebé malaltissa, repeteix lletanies que envaeixen l'ésser dels viatgers i els porta a un ball on els peus senten la terra i els ulls miren absorts l'estrellat mantell de la nit de la mitja lluna.

7. ARMÈNIA

Pocs llocs al món reflecteixen tants matisos com l'antiga Armènia, bressol de civilitzacions i pas entre Europa i l'Àsia. El seu instrument més emblemàtic, el *duduk*, és capaç de transmetre l'emoció sense filtre i posar veu a un codi musical que sintetitza la trobada entre dos mons. Orient i Occident: un veritable gresol de cultures.

8. BULGÀRIA

És emocionant veure com la música i els seus instruments connecten éssers humans, cultures i pobles, transcendent tot les fronteres. En èpoques en què les comunicacions eren gairebé nul·les, la ment humana crea i desenvolupa instruments semblants en llocs apartats. Les gaites estan esteses per diferents continents i el seu ús sempre ha estat associat al món pastoral. Al massís del Ròdope, a Bulgària, és potser on les gaites desperten ecos del passat més remot.

9. COSTA ATLÀNTICA

Fa més de dos mil anys, els habitants de l'oest d'Europa navegaven amb embarcacions rudimentàries pel perillós Atlàntic. Galícia, Bretanya, Irlanda i Escòcia eren punts que s'unien entre ells a través de l'oceà. Fa uns tres anys, uns intrèpids irlandesos van decidir emular aquesta travessia pretèrita en bots que eren rèpliques dels que feien servir els seus ancestres. Banyes de pastor, gaites, bombardes i fins i tot instruments de l'edat de bronze seran la banda sonora d'aquest periple, que va tenir èxit fins a l'últim dia, on l'embarcació va bolcar i un dels seus tripulants va perdre la vida. Que aquesta història sonora serveixi com a homenatge a la illusió de l'home per superar i traspasar reptes.

10. LAMENT

Un cant a la natura, un anhel de pau. Les seves notes malenconioses es transformen a poc a poc en un cant d'esperança, tot recordant-nos que, fins i tot en els moments més foscos, sempre hi ha un camí cap a la reconciliació.

BANDA MUNICIPAL DE BARCELONA

ABRAHAM CUPEIRO, MULTIINSTRUMENTISTA

JOSÉ R. PASCUAL-VILAPLANA, DIRECCIÓ

CLARINETS Natalia Zanón, solista / Joan Altadill / Juan Bautista Faubel / German Guillén /
Montserrat Margalef / Joan Tormo / Jordi Casas* / Alexandre Escrivà* / Jorge Iznardo* / Rubén
Raimundo* / Francisco Rodríguez* / Laia Santamaria* / Clara Vilanova* / Javier Vilaplana, requint
/ Martí Guasteví, clarinet alt / Carlos Ivorra*, clarinet baix · **SAXÒFONS** Maurici Esteller, soprano
/ Dani Molina, alt solista / Marta Romero, alt / Armand Franco, tenor / José Jaime Rivera, tenor /
Joan Soler, baríton · **FLAUTES** Manel Reyes, solista / Ana Belén Sánchez* / Paula Martínez, flautí ·
OBOÈS David Perpiñán / Carla Suárez, corn anglès · **FAGOTS** Daniel Ortuño, solista / Xavier
Cervera · **TROMPES** Abdó Sancho, solista / Carlos Lizondo*, solista / German Izquierdo / Arantxa
Portoles* / Jordi Pascual* · **TROMPETES I FISCORNS** Ramon Figueras, solista / Jesús Munuera,
solista / Maurici Albàs / Santiago Gozálbez / Jesús Pascual / José Joaquín Salvador / Javier
Rodríguez* · **TROMBONS** Emilio Almenar, solista / Andrea Escrig*, solista / Francesc Ivars /
Francisco Palacios, baix · **BOMBARDINS** Rubén Zuriaga, solista / Adrià Cisneros* · **TUBES**
Francisco Javier Molina, solista / Toni Chelvi · **CONTRABAIXOS** Enric Boixadós / Toni Cubedo ·
TIMBALES Ferran Carceller, solista · **PERCUSSIÓ** Mateu Caballé, solista / Ferran Armengol /
Alejandro Llorens / Vicent Catalan* / Daniel Munarriz*

DIRECTOR TÈCNIC Joan Xicola
COORDINADORA EXECUTIVA Susanna Gamisel
ENCARREGADA Montserrat Margalef
ARXIVER Àlex Fernández
SERVEIS AUXILIARS Airun Serveis Culturals

*Col·laborador/a

PRINCIPAL MITJÀ PATROCINADOR

EL PUNT AVUI+